Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

25. juni 2020*

»Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke-forfremmelse – krav om, at et anbringende i en stævning skal være klart og præcist – regel om overensstemmelse – anfægtelse af endelige retsakter – formaliteten – vedtægtens artikel 45 – foreløbig prøvetidsudtalelse – udtalelse ved prøvetidens udløb – karriereudviklingsrapport – forhold, der er taget i betragtning ved sammenligningen af fortjenester – procedurens forskriftsmæssighed – ansvar – ikke-økonomiske tab«

I sag T-511/18,

XH ved advokat E. Auleytner,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Radu Bouyon og L. Vernier, som befuldmægtigede,

sagsøgte,

angående et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelse af 13. november 2017 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2017, og som blev offentliggjort i *Meddelelser fra Administrationen* nr. 25-2017, og af afgørelse R/96/18 af 7. juni 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 10. februar 2018, dels om erstatning for det tab, der angiveligt er lidt som følge af disse afgørelser,

har

RETTEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. da Silva Passos (refererende dommer), og dommerne L. Truchot og M. Sampol Pucurull,

justitssekretær: fuldmægtig P. Cullen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 19. december 2019,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom [1]

I. Tvistens baggrund

1 Sagsøgeren, XH, er tjenestemand ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Efter at have bestået udvælgelsesprøve EPSO/AD/169/2009 (jura) blev hun den 1. juli 2014 ansat i lønklasse AD 5 i en første enhed i OLAF. Hun blev ansat med en prøvetid, der blev afsluttet den 31. marts 2015 (herefter »prøvetiden«).

2 Den 22. oktober 2014 havde sagsøgeren i forbindelse med en lægeundersøgelse en tid hos læge A, der er psykiater ved Europa-Kommissionens lægetjeneste (herefter »lægetjenesten«). Denne lægeundersøgelse blev foretaget, efter at sagsøgeren havde haft interne vanskeligheder med andre ansatte i den første enhed i OLAF, hvor hun var blevet ansat.

3 Den 1. november 2014 blev sagsøgeren overført til en anden enhed i OLAF.

4 Den 5. december 2014 blev en foreløbig prøvetidsudtalelse forelagt sagsøgeren (herefter »den foreløbige prøvetidsudtalelse«). Ved e-mail af 15. december 2014 meddelte sagsøgeren, at hun ikke kunne godtage bemærkningerne i denne udtalelse.

5 I januar 2015 indgav sagsøgeren en begæring om aktindsigt i sin lægejournal til lægetjenesten. Den 3. februar 2015 underrettede lægetjenesten sagsøgeren om, at det alene var en udefrakommende praktiserende læge, som ville kunne få adgang til sagsøgerens lægejournal. Med henblik herpå udpegede sagsøgeren den 1. marts 2015 og den 4. april 2016 henholdsvis læge B og læge C.

6 Den 20. marts 2015 blev sagsøgeren fastansat med virkning fra den 1. april 2015.

7 Den 26. marts 2015 modtog sagsøgeren udtalelsen ved prøvetidens udløb. Denne udtalelse var forsynet med en underskrift fra chefen for den anden enhed, som hun var tilknyttet, i dennes egenskab af bedømmer, og en medunderskrift fra den midlertidige direktør for direktorat B ved OLAF i dennes egenskab af valideringsbedømmer.

8 I forbindelse med proceduren for aktindsigt i sin lægejournal blev sagsøgeren underrettet om, at læge A havde afgivet en lægelig erklæring den 31. marts 2015 (herefter »læge A's erklæring«). Denne erklæring blev udarbejdet efter den ovenfor i præmis 2 nævnte lægeundersøgelse af 22. oktober 2014. Den 2. oktober 2015 fremsendte læge B uddrag af læge A's erklæring til sagsøgeren. I april 2016 inviterede Kommissionen læge C til møde i lægetjenestens lokaler med henblik på, at denne kunne få indsigt i hele læge A's erklæring. Denne konsultation fandt sted den 11. maj 2016.

9 Den 11. april 2015 indgav sagsøgeren en ansøgning til den kompetente ansættelsesmyndighed om bistand med hensyn til forholdet til chefen for den første enhed, som denne havde været tilknyttet. Den 6. juli 2015 indgav sagsøgeren endnu en ansøgning om bistand til den kompetente ansættelsesmyndighed med hensyn til forholdet til vedkommendes mentor i samme enhed. I disse anmodninger anførte sagsøgeren i det væsentlige, at det ærekrænkende indhold af den foreløbige prøvetidsudtalelse, som der er henvist til i præmis 4 ovenfor, var bevis for, at sagsøgeren havde været udsat for mobning fra sine overordnede. Ved afgørelse D/306/15 af 24. juli 2015 og afgørelse D/512/15 af 19. oktober 2015 afviste den kompetente ansættelsesmyndighed disse to anmodninger om bistand. Sagsøgeren indgav en klage den 23. oktober 2015 og en klage den 19. januar 2016 over henholdsvis afgørelse D/306/15 og afgørelse D/512/15. Med den første af disse to klager anmodede

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

sagsøgeren bl.a. om, at den midlertidige prøvetidsudtalelse vedrørende sagsøgeren blev fjernet fra dennes aktmappe. Ved afgørelse R/730/15 af 9. februar 2016 og afgørelse R/43/16 af 27. april 2016 afviste den kompetente ansættelsesmyndighed disse klager.

10 Den 21. juli 2016 anmodede sagsøgeren om godtgørelse for det tab og de udgifter, herunder til advokater, som begæringen om aktindsigt i dennes lægejournal havde afstedkommet. Den 30. august 2016 afslog lægetjenesten anmodningen.

11 Den 30. september 2016 anmodede sagsøgeren om, at udtalelsen fra professor D, dvs. en ekstern psykiater, som hun havde konsulteret i august 2016, blev vedlagt dennes lægejournal.

12 Den 10. oktober 2016 indgav sagsøgeren en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS). Denne klage vedrørte dels varigheden af proceduren for aktindsigt i vedkommendes lægejournal, dels den manglende optagelse af professor D's erklæring i sagsøgerens lægejournal.

13 Den 27. november 2016 indgav sagsøgeren en klage til prøvelse af den ovenfor i præmis 10 nævnte afgørelse fra lægetjenesten om afslag på sagsøgerens anmodning om godtgørelse af det tab og de udgifter, som proceduren for aktindsigt i dennes lægejournal havde afstedkommet. Ved afgørelse R/579/16 af 9. marts 2017 afviste den kompetente ansættelsesmyndighed klagen.

14 I samme periode, i januar 2016 og i april 2017, blev de årlige karriereudviklingsrapporter (herefter »karriereudviklingsrapporterne«) vedrørende sagsøgeren for årene 2015 og 2016 udfærdiget.

15 Den 3. april 2017 meddelte Kommissionen med en offentliggørelse i *Meddelelser fra Administrationen* nr. 13-2017 indledningen af forfremmelsesproceduren for 2017 (herefter »forfremmelsesproceduren for 2017«). Den 19. juni 2017 blev denne meddelelse efterfulgt af offentliggørelsen af listen over de tjenestemænd, som foreslås forfremmet af generaldirektøren for OLAF. Denne liste omfattede ikke sagsøgerens navn.

16 Den 11. april 2017 genfremsatte sagsøgeren sin anmodning af 30. september 2016 om, at professor D's erklæring skulle optages i sagsøgerens lægejournal (jf. præmis 11 ovenfor).

17 I juni 2017 indgav sagsøgeren en klage til Den Europæiske Ombudsmand over, at den foreløbige prøvetidsudtalelse var indført i sagsøgerens aktmappe.

18 Den 26. juni 2017 påklagede sagsøgeren den af OLAF's generaldirektør trufne afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på listen over de tjenestemænd, som foreslås forfremmet, til det paritetiske forfremmelsesudvalg.

19 Den 25. august 2017 anmodede sagsøgeren lægetjenesten om at fjerne læge A's erklæring fra sin lægejournal. Den 28. august 2017 oplyste lægetjenesten sagsøgeren om, at denne erklæring ikke fandtes i sagsøgerens lægejournal.

20 Den 27. august 2017 konsulterede et medlem af forfremmelsesudvalget sagsøgerens foreløbige prøvetidsudtalelse.

21 Den 21. september 2017 afgav det midlertidige paritetiske udvalg et udkast til udtalelse, hvori det henstillede til, at man undlod at forfremme sagsøgeren. Dette udkast til udtalelse blev efterfulgt af en udtalelse fra forfremmelsesudvalget af 27. oktober 2017, hvori sidstnævnte, med 26 stemmer for og 4 undladelser, anbefalede, at man undlod at forfremme sagsøgeren ved den kompetente ansættelsesmyndighed.

22 Den 13. november 2017 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Meddelelser fra Administrationen* nr. 25-2017. Denne meddelelse indeholdt listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2017. Sagsøgerens navn var ikke opført på denne liste (herefter »afgørelsen om ikke-forfremmelse«).

23 Den 14. december 2017 traf EDPS afgørelse vedrørende sagsøgerens klage af 10. oktober 2016, der er nævnt i præmis 12 ovenfor. I denne afgørelse afviste EDPS sagsøgerens første klagepunkt vedrørende varigheden af behandlingen af sagsøgeren begæring om aktindsigt i sin lægejournal. Hvad derimod angår det andet klagepunkt vedrørende den manglende inddragelse af professor D's erklæring i sagsøgerens lægejournal fastslog EDPS, at den omstændighed, at Kommissionen ikke umiddelbart imødekom sagsøgerens anmodning om en berigtigelse af hendes lægejournal, udgjorde en tilsidesættelse af reglerne til beskyttelse af personoplysninger. EDPS angav endvidere, at de oplysninger, som den var blevet meddelt i forbindelse med klagen, tydede på, at læge A's erklæring var blevet fjernet fra sagsøgerens lægejournal.

24 Den 18. december 2017 anmodede sagsøgeren generaldirektøren for OLAF om at fjerne den foreløbige prøvetidsudtalelse fra sin aktmappe. Til støtte for denne anmodning påberåbte sagsøgeren sig den afgørelse fra EDPS, der er henvist til i præmis 23 ovenfor.

25 Ved e-mail af 18. januar 2018 oplyste generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat (GD) for Menneskelige Ressourcer sagsøgeren om, at den foreløbige prøvetidsudtalelse og bemærkningerne hertil var blevet fjernet fra sagsøgerens personlige aktmappe.

26 Den 10. februar 2018 indgav sagsøgeren en klage over den afgørelse om ikke-forfremmelse, der var blevet offentliggjort den 13. november 2017. Ved afgørelse R/96/18 af 7. juni 2018 afslog den kompetente ansættelsesmyndighed klagen (herefter »afgørelsen om afslag på klagen«). Den 17. juni 2018 bekræftede sagsøgeren modtagelsen af denne afgørelse om afslag på sin klage.

27 Den 13. november 2018 blev sagsøgeren forfremmet til lønklasse AD 6 i forbindelse med forfremmelsesåret 2018 med virkning fra den 1. januar 2018.

II. Retsforhandlinger og parternes påstande

[*udelades*]

34 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Det pålægges Kommissionen at fremlægge samtlige karriereudviklingsrapporter over alle forfremmelsesværdige tjenestemænd og over de tjenestemænd, som blev forfremmet fra lønklasse AD 5 til lønklasse AD 6 i forfremmelsesåret 2017, tillige med listerne over de tjenestemænd, der blev foreslået forfremmet.

– Det pålægges Kommissionen at fremlægge bevis på, at der er foretaget en sammenligning af fortjenester og resultaterne heraf tillige med kopier af det midlertidige paritetiske udvalgs og forfremmelsesudvalgets sagsakter samt de seneste statistikker over, hvor lang tid det gennemsnitligt tager at blive forfremmet og den hertil svarende forhøjelse af lønnen for tjenestemænd.

– Det pålægges Kommissionen at høre de relevante personer, som deltog i godkendelses- og forfremmelsesproceduren, samt de personer, som har gjort sig bekendt med den foreløbige prøvetidsudtalelse efter fremlæggelse af den relevante dokumentation, der er nævnt i forbindelse med den anden påstand.

– Afgørelsen om ikke-forfremmelse annulleres.

– Afgørelsen om afslag på klagen annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, som er lidt.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

35 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

36 Sagsøgeren har med sin fjerde og femte påstand gjort gældende, at afgørelsen om ikke-forfremmelse og afgørelsen om afslag på klagen skal annulleres.

37 Ifølge fast retspraksis har påstande om annullation, der formelt er rettet mod et afslag på en klage, den virkning retligt at få prøvet den akt, der har været genstand for klagen, når påstandene som sådanne er uden selvstændigt indhold (dom af 17.1.1989, Vainker mod Parlamentet, 293/87, EU:C:1989:8, præmis 8, og af 20.11.2007, Ianniello mod Kommissionen, T-205/04, EU:T:2007:346, præmis 27). Det må således antages, at den annullationspåstand, der tager sigte på klagen over afgørelsen om ikke-forfremmelse, som eneste genstand har et krav om annullation af afgørelsen om ikke-forfremmelse (jf. i denne retning dom af 6.4.2006, Camós Grau mod Kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, præmis 43).

38 Selv om afgørelsen om afslag på klagen udgør en bekræftelse af afgørelsen om ikke-forfremmelse, og selv om det derfor ikke er nødvendigt at tage særskilt stilling til påstandene om annullation af afgørelsen om afslag på klagen, giver den begrundelse, der fremgår af afgørelsen om afslag på klagen, en præcisering af visse af de grunde, der er anført i afgørelsen om ikke-forfremmelse. Henset til den administrative procedures udvikling skal der ligeledes tages hensyn til denne begrundelse med henblik på undersøgelsen af lovligheden af afgørelsen om ikke-forfremmelse, idet denne begrundelse skal anses for sammenfaldende med sidstnævnte retsakt (jf. i denne retning dom af 21.5.2014, Mocová mod Kommissionen, T-347/12 P, EU:T:2014:268, præmis 31 og 33 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i samme retning dom af 9.12.2009, Kommissionen mod Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, præmis 59).

39 Sagsøgeren har med sin sjette påstand gjort gældende, at Kommissionen skal betale erstatning for de angiveligt lidte tab.

40 Følgelig skal påstanden om annullation behandles først og dernæst påstanden om erstatning.

A. Annullationspåstanden

41 Sagsøgeren har til støtte for sin påstand fremført to anbringender. Med det første anbringende gøres gældende, at forfremmelsesproceduren for 2017 er ulovlig. Med det andet anbringende gøres gældende, at den kompetente ansættelsesmyndighed har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med sammenligningen af fortjenester.

42 Kommissionen har fremsat flere formalitetsindsigelser.

1. Formaliteten

[*udelades*]

c) Formalitetsindsigelsen om, at sagsøgeren har anfægtet endelige retsakter

[*udelades*]

84 Det følger af det ovenstående, at formalitetsindsigelsen med hensyn til, at det første anbringende mangler klarhed og præcision, og formalitetsindsigelsen om tilsidesættelse af reglen om overensstemmelse skal forkastes. Derimod skal sagsøgerens argumentation dels til anfægtelse af forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i dennes personlige aktmappe som omhandlet i vedtægtens artikel 26, dels til anfægtelse af de karriereudviklingsrapporter, der blev udfærdiget i forbindelse med forfremmelsesårene 2015 og 2016, antages til realitetsbehandling.

2. Realiteten

85 Med det første anbringende har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at forfremmelsesproceduren for 2017 er ulovlig, med den begrundelse, at den tilsidesætter vedtægtens artikel 45 og Kommissionens afgørelse C(2013) 8968 final af 16. december 2013 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, der blev offentliggjort i *Meddelelser fra Administrationen* nr. 55-2013 af 19. december 2013 (herefter »de almindelige gennemførelsesbestemmelser«). Sagsøgeren har i denne forbindelse bl.a. gjort gældende, at forfremmelsesproceduren for 2017 for det første er ulovlig på grund af den indflydelse, som læge A's erklæring havde, og for det andet på grund af den indflydelse, som den foreløbige prøvetidsudtalelse og udtalelsen ved prøvetidens udløb havde. Sagsøgeren har tilføjet, at de proceduremæssige uregelmæssigheder, som vedkommende har påberåbt sig, kan have haft indflydelse på afslutningen af forfremmelsesproceduren for 2017, dvs. på afslaget på forfremmelse.

[*udelades*]

b) Den påståede indflydelse af den foreløbige prøvetidsudtalelse og udtalelsen ved prøvetidens udløb på forfremmelsesproceduren for 2017

108 Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at dennes personlige aktmappe, der blev gennemgået i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017, indeholder oplysninger, som ikke burde fremgå heraf, og som ikke skulle tages i betragtning med henblik på at vurdere vedkommendes fortjenester i forbindelse med sammenligningen af fortjenester. Sagsøgeren er navnlig af den opfattelse, at forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i vedkommendes personlige aktmappe var ulovlig.

109 Sagsøgeren har ligeledes anfægtet forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i dennes »forfremmelsesakter«, dvs. i det væsentlige den omstændighed, at den foreløbige prøvetidsudtalelse har haft en indflydelse og er blevet taget i betragtning i forfremmelsesåret 2017. I denne forbindelse har sagsøgeren i stævningen og i retsmødet fremhævet, at udtalelsen ved prøvetidens udløb direkte henviser til den foreløbige prøvetidsudtalelse, og at den beskriver de vanskeligheder, som sagsøgeren havde i begyndelsen af prøvetiden, dvs. problemer mellem enkeltpersoner og i forbindelse med holdarbejdet.

110 Sagsøgeren er af den opfattelse, at oplysningerne i den foreløbige prøvetidsudtalelse tydeligvis har påvirket indholdet af udtalelsen ved prøvetidens udløb og dennes karriereudviklingsrapporter for forfremmelsesårene 2015 og 2016, dvs. de dokumenter, som blev taget i betragtning i forbindelse med den sammenligning af fortjenester, som blevet foretaget i forfremmelsesåret 2017. Sagsøgeren har

desuden henvist til, at et medlem af forfremmelsesudvalget direkte konsulterede den foreløbige prøvetidsudtalelse i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017. Sagsøgeren har desuden i retsmødet anført, at den kompetente ansættelsesmyndigheds hensyntagen til denne udtalelse ikke var nødvendig i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017.

111 Endelig har sagsøgeren i den del af stævningen, der vedrører sammenligningen af fortjenester, gjort gældende, at oplysningerne i udtalelsen ved prøvetidens udløb og den foreløbige prøvetidsudtalelse tydeligvis har påvirket den kompetente ansættelsesmyndigheds opfattelse og dens afgørelse om ikke-forfremmelse.

112 Sagsøgeren har dermed i det væsentlige for det første påberåbt sig det ulovlige i, at den foreløbige prøvetidsudtalelse indgår i vedkommendes aktmappe som omhandlet i vedtægtens artikel 26. Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, med den begrundelse, at den foreløbige prøvetidsudtalelse og udtalelsen ved prøvetidens udløb blev taget i betragtning i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017.

113 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter.

114 Kommissionen har for det første gjort gældende, at den omstændighed, at den foreløbige prøvetidsudtalelse er blevet fjernet fra sagsøgerens aktmappe, ikke er en direkte følge af de forpligtelser, som Kommissionen er pålagt i henhold til EDPS' afgørelse (jf. præmis 23-25 ovenfor). I sin afgørelse fastslog EDPS nemlig ikke, at forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i den personlige aktmappe er ulovlig.

115 For det andet har Kommissionen i sine skriftlige indlæg gjort gældende, at det i henhold til vedtægtens artikel 45 og artikel 4, stk. 1, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser ikke var ulovligt at tage hensyn til den foreløbige prøvetidsudtalelse i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017, idet der tværtimod er tale om en forpligtelse, der påhviler den kompetente ansættelsesmyndighed. Kommissionen har endvidere fremhævet, at den adgang, som medlemmerne af forfremmelsesudvalget i den foreliggende sag fik til tjenestemænds personlige aktmapper via det personaleadministrative IT-system (herefter »Sysper 2«), er en følge af et processuelt krav, der hænger sammen med nødvendigheden af at foretage en gennemgang af udtalelserne i henhold til vedtægtens artikel 45. Derfor er denne adgang ikke ulovlig.

116 Adspurgt herom i retsmødet fremhævede Kommissionen, at i modsætning til det, den havde oplyst i svarskriftet, var ansættelsesmyndigheden ikke forpligtet til at tage hensyn til den foreløbige prøvetidsudtalelse. Den præciserede endvidere, at formålet med en prøvetidsudtalelse ikke er at vurdere en tjenestemands fortjenester med henblik på forfremmelse, og at en sådan udtalelse alene udarbejdes med henblik på fastansættelse. Den har heraf udledt, at i forbindelse med en sammenligning af fortjenester foretaget i forbindelse med en forfremmelsesprocedure er det i princippet alene karriereudviklingsrapporterne, som skal tagets i betragtning. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at bedømmerne rent faktisk altid har mulighed for at tage alle de dokumenter, der er tilgængelige på Sysper 2, i betragtning.

117 For det tredje har Kommissionen i svarskriftet og i retsmødet bestridt, at den foreløbige prøvetidsudtalelse har haft nogen indflydelse på forfremmelsesproceduren for 2017, og navnlig at dette dokument skulle have haft nogen indflydelse på de udtalelser, som blev taget i betragtning i forbindelse med dette forfremmelsesår.

118 Kommissionen har indledningsvis bemærket, at indholdet af den foreløbige prøvetidsudtalelse ikke har været til hinder for udnævnelsen af sagsøgeren ved prøvetidens udløb. Den har i retsmødet fremhævet, at de overordnede har tilladelse til at ændre negative bedømmelser i en foreløbig prøvetidsudtalelse og i en udtalelse ved prøvetidens udløb. Den har tilføjet, at det er korrekt, at der i den omhandlede udtalelse ved prøvetidens udløb henvises til de vanskeligheder, som sagsøgeren havde i starten af

prøvetiden. Den har imidlertid gjort gældende, at udtalelsen ved prøvetidens udløb vedrørende sagsøgeren indeholder vurderinger, som bevidst nedtoner de negative vurderinger, som fremgår af den foreløbige prøvetidsudtalelse.

119 Dernæst har Kommissionen påberåbt sig sagsøgerens manglende interesse i at anfægte de »tilfredsstillende« konklusioner i karriereudviklingsrapporterne vedrørende den pågældende i forfremmelsesårene 2015 og 2016. Kommissionen har i retsmødet gjort gældende, at den påståede negative virkning af vurderinger i den foreløbige prøvetidsudtalelse opvejes af de positive udtalelser i udtalelsen ved prøvetidens udløb og i de karriereudviklingsrapporter, som blev udarbejdet for forfremmelsesårene 2015 og 2016.

120 Endelig har Kommissionen i retsmødet tillige bestridt, at afgørelsen om afslag på klagen ikke indeholdt nogen henvisning til den foreløbige prøvetidsudtalelse. Den har i denne forbindelse præciseret, at den kompetente ansættelsesmyndighed under forfremmelsesproceduren kun eller primært havde adgang til de karriereudviklingsrapporter, der var udfærdiget for forfremmelsesårene 2015 og 2016.

121 Ifølge Kommissionen har sagsøgeren dermed overvurderet påvirkningen af den foreløbige prøvetidsudtalelse på forfremmelsesproceduren for 2017 og set bort fra betydningen af den omstændighed, at der blev taget hensyn til andre udtalelser vedrørende sagsøgeren, som fremgår af dennes personlige aktmappe.

122 Det skal i den foreliggende sag bemærkes, at sagsøgeren ikke med føje kan anfægte forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i sin personlige aktmappe med henvisning til vedtægtens artikel 26 (jf. præmis 84 ovenfor).

123 Det er derfor alene sagsøgerens argumenter om, at det er i strid med vedtægtens artikel 45, at der blev taget hensyn til den foreløbige prøvetidsudtalelse og udtalelsen ved prøvetidens udløb i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017, der skal undersøges.

1) Indledende bemærkninger

124 Vedtægtens artikel 45, stk. 1, bestemmer, at ved sammenligningen af deres fortjenester tager ansættelsesmyndigheden især hensyn til udtalelserne om tjenestemændene. Artikel 4, stk. 1, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser fastsætter bl.a., at ved sammenligningen af fortjenesterne hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd tager ansættelsesmyndigheden især hensyn til: »de udtalelser, som tjenestemændene har været genstand for siden deres sidste forfremmelse eller efter deres ansættelse, og navnlig de karriereudviklingsrapporter, som er udfærdiget i overensstemmelse med de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43«.

125 Det skal for det første fremhæves, at de udtalelser, som er omhandlet i vedtægtens artikel 45, er de samme som dem, der er omhandlet i vedtægtens artikel 43, dvs. karriereudviklingsrapporterne (jf. i denne retning dom af 5.10.2000, Rappe mod Kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

126 Karriereudviklingsrapporterne er en uundværlig del af vurderingen, hver gang der skal tages stilling til en tjenestemands karriere med henblik på at træffe en afgørelse vedrørende hans forfremmelse (jf. dom af 8.3.2006, Lantzoni mod Domstolen, T-289/04, EU:T:2006:70, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis, og af 16.3.2009, R mod Kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis). En afgørelse om ikke-forfremmelse er således behæftet med uregelmæssigheder, når ansættelsesmyndigheden ikke har foretaget en sammenligning af fortjenesterne hos de forfremmelsesværdige tjenestemænd, fordi en eller flere af karriereudviklingsrapporterne ikke var til rådighed på grund af administrationens fejl (dom af 28.6.2016, Kotula mod Kommissionen, F-118/15,

EU:F:2016:138, præmis 38; jf. ligeledes i denne retning dom af 3.3.1993, Vela Palacios mod CES, T-25/92, EU:T:1993:17, præmis 43, og af 11.7.2007, Konidaris mod Kommissionen, T-93/03, EU:T:2007:209, præmis 88).

127 For det andet har ansættelsesmyndigheden ganske vist mulighed for at tage hensyn til andre oplysninger vedrørende forfremmelsesværdige kandidaters administrative og personlige forhold. Muligheden for at henvise til disse oplysninger forudsætter imidlertid, at der foreligger usædvanlige omstændigheder (jf. i denne retning dom af 5.10.2000, Rappe mod Kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, præmis 40 og 54). Dette er navnlig tilfældet ved en manglende karriereudviklingsrapport (jf. i denne retning dom af 13.7.1995, Rasmussen mod Kommissionen, T-557/93, EU:T:1995:138, præmis 32).

128 Disse oplysninger kan alene afhjælpe den omstændighed, at der ikke foreligger nogen karriereudviklingsrapport, hvis de opfylder visse betingelser, hvis overholdelse det påhviler den sagsøgte institution at godtgøre. For det første skal oplysningerne være tilstrækkelig objektive for at muliggøre en domstolsprøvelse, for det andet skal de indeholde en vurdering af tjenestemandens fortjenester foretaget af den, der har det overordnede ansvar for udarbejdelse af den pågældendes karriereudviklingsrapport, for det tredje skal de være meddelt tjenestemanden på en måde, der bevirker, at retten til forsvar er blevet overholdt, og for det fjerde skal forfremmelsesudvalget have kendskab til dem på tidspunktet for dets sammenlignende vurdering af samtlige kandidaters fortjenester. Heraf følger, at de oplysninger, som kan kompensere for en manglende karriereudviklingsrapport, i vidt omfang skal svare til disse oplysninger med hensyn til deres oprindelse, proceduren for deres oprettelse og deres formål (dom af 5.10.2000, Rappe mod Kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, præmis 56 og 57).

129 Det skal for det tredje bemærkes, at ifølge fast retspraksis har en karriereudviklingsrapport i første række til formål at sikre administrationen regelmæssige oplysninger, der er så fyldestgørende som muligt, om, hvorledes tjenestemanden udfører de opgaver, der er pålagt ham (dom af 15.5.1996, Dimitriadis mod Revisionsretten, T-326/94, EU:T:1996:62, præmis 84, af 10.9.2003, McAuley mod Rådet, T-165/01, EU:T:2003:225, præmis 51, og af 16.4.2008, Doktor mod Rådet, F-73/07, EU:F:2008:42, præmis 86). Derimod er formålet med en udtalelse ved prøvetidens udløb hovedsageligt at vurdere, om den prøveansatte er egnet til at varetage de med hans stilling forbundne opgaver og til at blive fastansat (jf. i denne retning dom af 24.2.2000, Jacobs mod Kommissionen, T-82/98, EU:T:2000:53, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

130 Man kan under alle omstændigheder ikke foretage en automatisk og direkte sammenligning mellem en karriereudviklingsrapport og en tjenestemands udtalelse ved prøvetidens udløb, eftersom disse to typer udtalelser indeholder forskellige bedømmelsesrubrikker og bedømmelsesmetoder (jf. i denne retning dom af 15.5.1996, Dimitriadis mod Revisionsretten, T-326/94, EU:T:1996:62, præmis 83 og 85).

131 Det skal dernæst fremhæves, at det med henblik på en tjenestemands karriereudvikling er vigtigt i starten af den årlige evaluering at fastsætte mål, der på forhånd er udarbejdet af den overordnede. Den årlige bedømmelse vedrører navnlig måden, hvorpå tjenestemanden når sine mål. Det er i lyset af disse mål, at tjenestemandens indsats, effektivitet og adfærd i tjenesten vurderes. Disse mål er imidlertid ikke de samme som dem, som forventes opfyldt af en prøveansat tjenestemand under prøvetiden med henblik på fastansættelse. Henset til deres særlige karakter, som tager sigte på præstationen, adskiller de bedømmelser, der fremgår af en karriereudviklingsrapport, sig fra bedømmelserne i en udtalelse ved prøvetidens udløb.

132 Det er i denne forbindelse blevet fastslået, at den bedømmelse af en sagsøger i de første seks måneder af vedkommendes kontrakt, som er indeholdt i en prøvetidsudtalelse, ikke kan sidestilles og dermed ikke erstatte eller træde i stedet for den vurdering, som er foretaget inden for rammerne af vedkommendes årlige karriereudviklingsrapport, i forbindelse med hvilken det skal vurderes, om sagsøgeren i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt med den pågældende, har opfyldt

forventningerne, og således fastslå, i hvilket omfang dennes præstationer opfylder målene (jf. i denne retning dom af 13.12.2018, Wahlström mod Frontex, T-591/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:938, præmis 65).

133 Endelig skal det bemærkes, at eftersom karriereudviklingsrapporterne kan udøve en indflydelse under hele tjenestemandens karriere, udgør de bebyrdende retsakter. Den retspraksis, hvorefter karriereudviklingsrapporterne udgør retsakter, der kan anfægtes i et annullationssøgsmål, modsvarer de krav, som hensynet til en god forvaltningspraksis kræver, eftersom den pågældende, hvis dette ikke var tilfældet, kun ville have mulighed for at anfægte fejlene i en sådan rapport inden for rammerne af et søgsmål anlagt til prøvelse af en retsakt, med hensyn til hvis vedtagelse den omhandlede udtalelse har spillet en rolle. En sådan situation vil imidlertid kunne forsinke vedtagelsen af afgørelser af stor betydning for tjenestemænd (dom af 16.3.2009, R mod Kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, præmis 53 og 54).

134 En sådan løsning, som i retspraksis er anlagt med hensyn til karriereudviklingsrapporter, kan ikke udvides til at dække dokumenter, hvis eneste formål er at forberede en specifik afgørelse fra myndigheden, og som den lægger sig tæt op ad. Dette er netop tilfældet med hensyn til udtalelserne ved prøvetidens udløb, hvis formål er at forberede administrationens afgørelse om, hvorvidt den pågældende skal fastansættes eller afskediges ved udløbet af den pågældendes prøvetid (dom af 16.3.2009, R mod Kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, præmis 55).

135 Dette er ligeledes tilfældet med hensyn til foranstaltningerne vedrørende prøvetidens forløb, som træffes på grundlag af vedtægtens artikel 34, såsom afgørelsen om at overføre den prøveansatte tjenestemand til en anden tjenestegren med henblik på prøvetidens fortsættelse eller afgørelsen om at forlænge prøvetiden med seks måneder. Det er åbenbart, at disse foranstaltninger har til formål at give administrationen et bedre grundlag for at vurdere den prøveansatte tjenestemands kvalifikationer samt at forberede den afgørelse om fastansættelse eller afskedigelse af den pågældende, som skal træffes ved udløbet af prøvetiden, og disse foranstaltninger kan således ikke anfægtes ved et særskilt annullationssøgsmål (dom af 16.3.2009, R mod Kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, præmis 56).

136 Desuden kan en prøvetidsudtalelse i en tjenestemands aktmappe i princippet ikke have nogen som helst virkninger efter den afgørelse om fastansættelse, som er vedtaget efter afslutningen på prøvetiden, med henblik på hvilken den blev udarbejdet, og med hensyn til hvilken dens eneste formål var dens forberedelse (jf. i denne retning kendelse af 19.2.2008, R mod Kommissionen, F-49/07, EU:F:2008:18, præmis 56).

137 Karriereudviklingsrapporterne og de udtalelser, som udarbejdes under prøvetiden, har dermed hver forskellige formål og forskellige funktioner. Disse udtalelser er desuden omfattet af forskellige retlige ordninger. Et forfremmelsesudvalg kan dermed i princippet ikke tage en udtalelse ved prøvetidens udløb i betragtning, uanset om den indeholder en række bemærkninger til en tjenestemands arbejdsevne.

138 Det er i lyset af disse betragtninger, at sagsøgerens argumenter om, at der i forfremmelsesåret 2017 blev taget hensyn til udtalelserne vedrørende dennes prøvetid, skal undersøges.

2) Hvorvidt der skal tages hensyn til udtalelserne vedrørende sagsøgerens prøvetid

139 I afgørelsen om afslag på klagen fastslog den kompetente ansættelsesmyndighed for det første, at regelmæssigheden af sammenligningen af fortjenester som omhandlet i vedtægtens artikel 45 krævede, at der skulle tages hensyn til såvel udtalelsen ved prøvetidens udløb som de karriereudviklingsrapporter, der er udarbejdet i forbindelse med forfremmelsesårene 2015 og 2016. Den kompetente ansættelsesmyndighed har præciseret, at intet i sagsakterne tyder på, at der blev begået nogen uregelmæssighed i løbet af forfremmelsesåret 2017. Den har tilføjet, at den

omstændighed alene, at et medlem af forfremmelsesudvalget havde fået indsigt i den foreløbige prøvetidsudtalelse, ikke gør det muligt at konkludere, at sammenligningen af fortjenester ikke var blevet gennemført på grundlag af relevante udtalelser, dvs. den udtalelse ved prøvetidens udløb og de karriereudviklingsrapporter, der blev udarbejdet for forfremmelsesårene 2015 og 2016.

140 I denne henseende skal det dels fremhæves, at som bekræftet af Kommissionen i retsmødet kunne man finde sagsøgerens foreløbige prøvetidsudtalelse i Sysper 2 som bilag til den udtalelse ved prøvetidens udløb, der vedrørte sagsøgeren.

141 Det skal endvidere bemærkes, at der i den sidste del af udtalelsen ved prøvetidens udløb er henvist til, at der foreligger en foreløbig prøvetidsudtalelse, og til indholdet heraf. I udtalelsen ved prøvetidens udløb har bedømmeren erklæret, at han var »noget bekymret for, at den første periode ved [den første enhed, som sagsøgeren var tilknyttet], ikke var forløbet særlig godt, hvilket fremgik af den foreløbige prøvetidsudtalelse […] hvori der [redegjordes] for problemerne mellem enkeltpersoner og i forbindelse med holdarbejde«. Bedømmeren har tilføjet, at disse vurderinger er relateret til en kombination af særlige omstændigheder i den første enhed. Dette taler derfor for, at udtalelsen ved prøvetidens ophør og den foreløbige udtalelse blev konsulteret samtidig. De beviser, som sagsøgeren har fremlagt for Retten, godtgør desuden, at inden vedtagelsen af afgørelsen om ikke-forfremmelse havde et medlem af forfremmelsesudvalget i Sysper 2 haft direkte adgang til den foreløbige prøvetidsudtalelse, der var vedlagt udtalelsen ved prøvetidens udløb.

142 Det skal således fastslås, at der under sammenligningen af fortjenester blev taget hensyn til den udtalelse ved prøvetidens udløb, der vedrørte sagsøgeren. Den foreløbige prøvetidsudtalelse vedrørende sagsøgeren blev ligeledes taget i betragtning i forbindelse med sammenligningen, enten direkte eller indirekte.

143 Dels fremgår det af den retspraksis, der er nævnt i præmis 125-137 ovenfor, at en udtalelse ved prøvetidens udløb i princippet ikke kan tages i betragtning inden for rammerne af en forfremmelsesprocedure, og at det alene er under visse ekstraordinære omstændigheder, at ansættelsesmyndigheden kan tage hensyn til andre oplysninger, såfremt de opfylder visse betingelser, hvis overholdelse det påhviler den sagsøgte institution at godtgøre.

144 Det skal imidlertid fremhæves, at i den foreliggende sag har sagsøgeren været genstand for to karriereudviklingsrapporter, som er udarbejdet i forbindelse med forfremmelsesårene 2015 og 2016, og at vurderingerne i disse karriereudviklingsrapporter udgør et tilstrækkeligt grundlag for sammenligningen af fortjenester som omhandlet i vedtægtens artikel 45, stk. 1.

145 Der er således ingen ekstraordinære omstændigheder, som kan begrunde, at udtalelsen ved prøvetidens udløb og den foreløbige prøvetidsudtalelse, som fremgik af bilaget til denne udtalelse ved prøvetidens udløb, blev taget i betragtning i forbindelse med sammenligningen af fortjenester.

146 For det andet og under alle omstændigheder skal det dels fremhæves, at til forskel fra karriereudviklingsrapporterne er den foreløbige prøvetidsudtalelse vedrørende sagsøgeren hverken udarbejdet med henblik på en objektiv vurdering af sagsøgeren eller med henblik på at skulle bruges i forbindelse med udviklingen af vedkommendes karriere. Den foreløbige prøvetidsudtalelse blev nemlig udarbejdet under sagsøgerens prøvetid i forbindelse med den konflikt, som vedkommende havde med andre medlemmer af den første enhed, som sagsøgeren var tilknyttet (jf. præmis 2 ovenfor). Der lå således nøjagtige begrundelser til grund for udarbejdelsen af denne foreløbige udtalelse i starten af sagsøgerens karriere for at fremhæve de vanskeligheder, som sagsøgeren havde i denne første enhed, og for at begrunde den administrative foranstaltning, der blev truffet for at overføre den pågældende til en anden enhed med henblik på prøvetidens fortsættelse. Sagsøgeren kunne desuden ikke anfægte denne udtalelse under et søgsmål til prøvelse af afgørelsen om at forfremme vedkommende, eftersom denne afgørelse ikke var bebyrdende for sagsøgeren.

147 Dels er det korrekt, at når en overordnet vurderer en tjenestemands kvalifikationer, råder vedkommende over et vidt skøn, og for at varetage sine opgaver skal vedkommende fremsætte sine kommentarer og udtrykke sine forbehold med hensyn til kvaliteten af sidstnævntes arbejde. Det skal imidlertid bemærkes, at i den foreliggende sag er der i den foreløbige prøvetidsudtalelse fremsat betydelig kritik af effektiviteten af sagsøgerens arbejde, vedkommendes evne til at varetage stillingen og den pågældendes faglige præstationer og adfærd i tjenesten i den første enhed, som denne var blevet tilknyttet. Disse kritikpunkter er rettet mod sagsøgerens personlighed og ikke mod den pågældendes faglige kompetencer. Denne kritik går ud over, hvad der objektivt set er nødvendigt med henblik på at vurdere, om der er vanskeligheder i tjenesten, og den begrunder, at der blev truffet en administrativ afgørelse om overførsel til en anden enhed.

148 Henset til det usædvanlige indhold af kritikken i den foreløbige prøvetidsudtalelse skal vurderingerne i denne udtalelse ikke sidestilles eller i det mindste sammenlignes med dem, der fremgår af de positive karriereudviklingsrapporter, som efterfølgende blev udfærdiget for forfremmelsesårene 2015 og 2016.

149 De omstændigheder, som er nævnt i præmis 146-148 ovenfor, indeholder dermed i forhold til dem, der er nævnt i præmis 143 og 144 ovenfor, en yderligere grund for at udelukke, at udtalelserne vedrørende sagsøgerens prøvetid kan tages i betragtning i forbindelse med sammenligningen af fortjenester.

150 Det skal dermed fastslås, at ansættelsesmyndighedens hensyntagen til udtalelserne vedrørende sagsøgerens prøvetid, dvs. udtalelsen ved prøvetidens udløb og den foreløbige prøvetidsudtalelse, udgør en uregelmæssighed, der kan behæfte forfremmelsesproceduren for 2017 med fejl.

c) Den konstaterede proceduremæssige uregelmæssigheds påvirkning

151 Sagsøgeren har gjort gældende, at forfremmelsesproceduren for 2017 nødvendigvis var anderledes, idet der ikke forelå nogen af de uregelmæssigheder, som er nævnt i præmis 108-112 ovenfor.

152 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at selv hvis det antages, at der er forekommet proceduremæssige uregelmæssigheder, har sagsøgeren ikke påvist, at denne proceduremæssige uregelmæssighed har haft nogen indflydelse på indholdet af afgørelsen om ikke-forfremmelse. Kommissionen har for det første anført, at sagsøgeren alene i generelle vendinger har anført, at forekomsten af den foreløbige prøvetidsudtalelse i vedkommendes personlige aktmappe »unægteligt har påvirket vurderingen« af dennes aktmappe. Kommissionen har for det andet fremhævet, at sagsøgeren ikke har udpeget nogen del af de karriereudviklingsrapporter, der er udfærdiget for forfremmelsesårene 2015 og 2016, eller af afgørelsen om ikke-forfremmelse, som blev påvirket af indholdet af den foreløbige prøvetidsudtalelse.

153 Hvad angår tilsidesættelsen af vedtægtens artikel 45 og en ulovlig forfremmelsesprocedure fremgår det af fast retspraksis, at det med henblik på at annullere en afgørelse om ikke-forfremmelse ikke er tilstrækkeligt, at en kandidats aktmappe er mangelfuld og ufuldstændig, idet det herudover tillige kræves, at det godtgøres, at denne omstændighed har kunnet have afgørende indflydelse på forfremmelsesproceduren (jf. i denne retning dom af 30.1.2008, Strack mod Kommissionen, T-394/04, EU:T:2008:20, præmis 39, og af 14.11.2017, Vincenti mod EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, præmis 36).

154 Mere generelt følger det af fast retspraksis, at en procedurefejl kun kan medføre, at en retsakt annulleres, hvis proceduren kunne have haft et andet udfald, såfremt fejlen ikke havde foreligget (dom af 18.9.2015, Wahlström mod Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, præmis 21; jf. ligeledes i denne retning kendelse af 1.12.2015, Georgias m.fl. mod Rådet og Kommissionen, C-545/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:791, præmis 51).

155 I den foreliggende sag fremgår det for det første ikke af en læsning af afgørelsen om afslag på klagen, at sagsøgeren havde fortjenester, der var bedre end fortjenesterne hos den pågældendes forfremmede kollegaer, således som Kommissionen har gjort gældende. For det andet blev der ikke henvist til indholdet af den foreløbige prøvetidsudtalelse i forbindelse med sammenligningen af fortjenester, hvilken sammenligning er gengivet i detaljer af ansættelsesmyndigheden i afgørelsen om afslag på klagen. For det tredje var såvel karriereudviklingsrapporterne med positive endog »tilfredsstillende« bedømmelser som den ligeledes positive udtalelse ved prøvetidens udløb medvirkende til, at sagsøgeren blev fastansat.

156 Det skal imidlertid indledningsvis fremhæves, at i afgørelsen om afvisning af klagen henviste den kompetente ansættelsesmyndighed udtrykkeligt til indholdet af udtalelsen ved prøvetidens udløb i afsnittet »Effektivitet, kvalifikationer og tjenstlig adfærd«. Den kompetente ansættelsesmyndighed har i denne forbindelse anført, at udtalelsen ved prøvetidens udløb nævner, at der er »plads til forbedringer«, og at sagsøgeren skal »høre ledelsen, når dette er nødvendigt«, »holde sin overordnede underrettet« eller »koordinere sit arbejde med sine kollegaers arbejde« »med henblik på at fuldføre det arbejde, som forventes af vedkommende«. Det skal desuden bemærkes, at udtalelsen ved prøvetidens ophør var bilagt den foreløbige prøvetidsudtalelse og omtalte denne. Udtalelsen ved prøvetidens udløb, som den foreløbige prøvetidsudtalelse var knyttet til som bilag, vil således kunne have haft en negativ indvirkning på vurderingen af sagsøgerens »effektivitet, kvalifikationer og adfærd i tjenesten« i forbindelse med undersøgelsen af dennes fortjenester.

157 Henset for det første til de særlige omstændigheder omkring udarbejdelsen af den foreløbige prøvetidsudtalelse, der var knyttet som bilag til udtalelsen ved prøvetidens udløb i sagsøgerens personlige aktmappe, for det andet de meget kritiske subjektive vurderinger i denne foreløbige prøvetidsudtalelse og for det tredje den konsultation af rapporten, som et medlem af forfremmelsesudvalget foretog inden udarbejdelsen af den endelige liste over forfremmede tjenestemænd, kunne sagsøgerens foreløbige prøvetidsudtalelse have en negativ indflydelse på den sammenligning af fortjenester, der blev gennemført i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2017.

158 Det skal endelig bemærkes, at der udarbejdes en udtalelse ved prøvetidens udløb for alle prøveansatte tjenestemænd. Alle prøveansatte tjenestemænd er imidlertid ikke genstand for en foreløbig prøvetidsudtalelse. Henset til, at den udarbejdes i særtilfælde, adskiller en foreløbig prøvetidsudtalelse sig fra en udtalelse ved prøvetidens udløb og så meget desto mere fra de karriereudviklingsrapporter, som er omhandlet i artikel 4 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser. Den direkte eller indirekte hensyntagen til den foreløbige prøvetidsudtalelse kunne dermed påvirke den vurdering af sagsøgerens fortjenester, der inden for rammerne af forfremmelsesproceduren for 2017 skulle foretages på et objektivt og ensartet grundlag.

159 Det følger heraf, at den proceduremæssige uregelmæssighed, som er konstateret i præmis 150 ovenfor, i forhold til sagsøgeren kunne have en afgørende indflydelse på afviklingen af denne procedure og på beslutningen om ikke at forfremme vedkommende. Med andre ord kunne afgørelsen om ikke-forfremmelse have haft et anderledes indhold, såfremt denne proceduremæssige uregelmæssighed ikke var konstateret (jf. præmis 153 og 154 ovenfor).

160 Henset til det ovenstående skal det første anbringende tages til følge, og den anfægtede afgørelse om ikke-forfremmelse skal annulleres, uden at det er nødvendigt at undersøge dels de andre klagepunkter, som sagsøgeren har fremført, dels det andet anbringende. For så vidt som afgørelsen om ikke-forfremmelse annulleres, er det desuden ikke nødvendigt at undersøge anmodningerne om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse.

B. Erstatningspåstanden

161 Det fremgår af fast retspraksis vedrørende erstatningssøgsmål på det tjenestemandsretlige område, at det er en forudsætning for, at Unionen kan ifalde ansvar uden for kontrakt, at tre betingelser er opfyldt, nemlig at den adfærd, der lægges institutionen til last, er retsstridig, at der foreligger et reelt tab, og at der er årsagssammenhæng mellem denne adfærd og det påståede tab (jf. dom af 15.9.2005, Casini mod Kommissionen, T-132/03, EU:T:2005:324, præmis 94 og den deri nævnte retspraksis, af 4.7.2006, Tzirani mod Kommissionen, T-88/04, EU:T:2006:186, præmis 100, og af 26.10.2017, Paraskevaidis mod Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, præmis 78). Disse tre betingelser er kumulative, hvilket indebærer, at fraværet af én af dem betyder, at Unionen ikke kan ifalde ansvar (jf. dom af 29.11.2018, WL mod ERCEA, T-493/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:852, præmis 207 og den deri nævnte retspraksis).

162 I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om for det første erstatning for det påståede økonomiske tab, som sagsøgeren har vurderet til 45 000 EUR, og for det andet erstatning for det påståede ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har vurderet til 20 000 EUR.

[*udelades*]

2. Påstanden om erstatning for det påståede ikke-økonomiske tab

[*udelades*]

179 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at vedkommende har lidt et ikke-økonomisk tab, der hænger sammen med de ærekrænkende udtalelser vedrørende sagsøgerens psykiske tilstand, som fremgår af den foreløbige prøvetidsudtalelse. Hvad dette angår har sagsøgeren gjort gældende, at den omstændighed, at alle sagsøgerens overordnede og andre af Kommissionens generaldirektorater har haft adgang til den foreløbige prøvetidsudtalelse, har været til alvorlig skade for sagsøgerens personlige og professionelle omdømme ved OLAF og ved Kommissionen. Den skade, der er sket på sagsøgerens omdømme, har givet næring til sagsøgerens bekymringer, som er forbundet med usikkerheden med hensyn til vedkommendes karriereudvikling, nærmere bestemt en forfremmelse i forfremmelsesåret 2017. Sagsøgeren har tilføjet, at denne situation har bevirket, at hun selv har fået en forkert opfattelse af hendes egen situation, hvilket har resulteret i angst og smerte, og at dette har haft negative følger for hendes privatliv og forværret hendes fysiske og mentale sundhed. Sagsøgeren har således nærmere bestemt nedlagt påstand om erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab, som skyldes den påvirkning, som den foreløbige prøvetidsudtalelse har haft på forfremmelsesproceduren for 2017.

180 I denne forbindelse fremgår det indledningsvis af en undersøgelse af annullationspåstandene og mere præcist af præmis 124-160 ovenfor, at det argument, som sagsøgeren har fremført med henblik at påvise den uregelmæssighed, der bestod i, at der i forfremmelsesåret 2017 blev taget hensyn til den foreløbige prøvetidsudtalelse, der var knyttet som bilag til udtalelsen ved prøvetidens udløb, er tiltrådt, og at den kompetente ansættelsesmyndighed tilsidesatte vedtægtens artikel 45, da den vedtog afgørelsen om ikke-forfremmelse. Heraf følger, at betingelsen om, at den adfærd, som Kommissionen kritiseres for at have udvist, skal være retsstridig, er opfyldt.

181 Det skal dernæst bemærkes, at sagsøgeren blev hensat i en tilstand af ængstelse og usikkerhed med hensyn til vedkommendes omdømme og erhvervsmæssige fremtid, og at denne tilstand direkte følger af den ovenfor i præmis 180 konstaterede uregelmæssighed.

182 Desuden har den af den kompetente ansættelsesmyndigheds manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til vedtægtens artikel 45 i forbindelse med forfremmelsesåret 2017 påført sagsøgeren et nævneværdigt ikke-økonomisk tab, som ikke kan erstattes på passende vis blot ved en annullation af den anfægtede afgørelse.

183 Endvidere har Kommissionen i retsmødet anerkendt, at sagsøgeren har været i en tilstand af ængstelse og usikkerhed. Kommissionen har i denne forbindelse præciseret, at sagsøgerens bekymringer omkring den foreløbige prøvetidsudtalelse var blandt de forhold, som blev taget i betragtning for at afgøre, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at fjerne denne udtalelse fra sagsøgerens personlige aktmappe.

184 Endelig skal det bemærkes, at det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt, er begrænset, eftersom vedkommende allerede blev forfremmet til lønklasse AD 6 i forbindelse med det første forfremmelsesår, som fulgte efter forfremmelsesåret 2017, dvs. forfremmelsesåret 2018 (jf. i denne retning dom af 18.11.2015, Diamantopoulos mod Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, F-30/15, EU:F:2015:138, præmis 48).

185 Under disse omstændigheder skal det efter ret og billighed fastslås, at en erstatning på 2 000 EUR udgør en passende erstatning for det ikke-økonomiske tab, som skyldes den uregelmæssighed, der er fastslået i præmis 180 ovenfor.

186 På denne baggrund skal sagsøgerens erstatningspåstand delvist tages til følge.

187 Henset til det ovenstående skal afgørelsen om ikke-forfremmelse for det første annulleres, og for det andet tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren et beløb på 2 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, som denne har lidt.

IV. Sagsomkostninger

188 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

189 Da Kommissionen i det væsentlige har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer:

RETTEN (Syvende Afdeling):

1) Afgørelsen om ikke at forfremme XH til lønklasse AD 6 i forfremmelsesåret 2017, som fremgår af offentliggørelsen af 13. november 2017 i *Meddelelser fra Administrationen* nr. 25-2017 af listen over tjenestemænd, der er forfremmet til denne lønklasse, annulleres.

2) Europa-Kommissionen betaler XH et beløb på 2 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som denne har lidt.

3) I øvrigt frifindes Kommissionen.

4) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. juni 2020.

Underskrifter